

ytrer sig ulovligt, men som efterfølgende bliver mødt med f.eks. trusler eller vold.

Kl. 11.10

Jeg synes, det vil være et lidt uheldigt signal at sende, at ting, som vi i Folketinget har valgt at sige er ulovlige, synes vi alligevel, at vi skal yde ikke blot den almindelige strafferetslige beskyttelse, men også en ekstraordinær strafferetlig beskyttelse. Og der må jeg sige, at jeg stadig væk den har opfattelse, at det er de lovlige ytringer, som skal have en ekstra strafferetlig beskyttelse.

Jeg siger det også af en anden grund, og det er, at jeg tror, at hvis et flertal i Folketinget valgte at følge hr. Morten Messerschmidts argumentation og lave en lovændring, så kunne det måske medvirke til at skabe en endnu mere hadsk tone i debatten fra de ekstreme grupper, at det ligesom ville være et signal om, at vi nok skal beskytte dem og komme efter gerningsmanden, selv om de virkelig giver den hele armen og overtræder racismeparagraffen eller blasfemiparagraffen. Og det ville jeg synes var meget uheldigt.

Jeg er naturligvis indstillet på at besvare spørgsmål, herunder også om afgrænsningsproblematikken, som jeg tror hr. Per Clausen var inde på, men min umiddelbare reaktion er altså, at jeg ikke synes, at det er en formålstjenlig vej at gå for det, der er formålet med det her lovforslag, nemlig at sikre, at vi har en god og saftig udnyttelse af vores ytringsfrihed, og at vi skal begrænse den tendens, der måske kan være til selvcensur, fordi der er personer eller grupper i dette land, der ikke bryder sig om, at folk ytrer sig i debatten.

Så jeg vil sige til Folketingets partier, at jeg er meget glad for tilkendegivelsen af, at der ikke er nogen, der stemmer imod – det havde selvfølgelig været bedst, hvis alle havde stemt for – og at jeg selvfølgelig meget gerne medvirker i den videre udvalgsbehandling til også at få sat sådan mere grundlæggende ting på plads.

En ting er sikker: Det her lovforslag gælder overalt i landet, og man ved jo, at straffeloven heldigvis både er farveblind i partipolitiske og i alle andre sammenhænge, så alle får en ensartet behandling.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan sagtens forstå justitsministerens argumentation i forbindelse med det med de lovlige handlinger. Jeg vil bare sige, at det, som jeg søgte at give udtryk for, var, at jeg har svært ved at

forstå, at jeg, i al den tid jeg måtte være i aktiv politik, skal acceptere, at voldsmænd, som vælger at angribe mig, skal kunne henvise til en dom, jeg har, og dermed få en lavere straf end voldsmænd, der eventuelt, Gud forbyde det, måtte angribe andre. Jeg siger, at det skisma synes jeg ud fra en personlig, men altså også en rent ideologisk betragtning, er problematisk. Men jeg synes, vi skal afklare det, jeg synes, vi skal tage debatten under udvalgsarbejdet og se, hvor vi ender.

Det, som sådan set interesserer mig meget i det, som justitsministeren sagde, var, at det er vigtigt, at folk kan få luft, og hvis man kender folks synspunkter, jamen så kan man på demokratisk vis sortere dem fra.

Men hvorfor er det så, at justitsministeren så varmt støtter § 266 b, altså straffelovens racismeparagraf, som jo siger, at der er nogle synspunkter, der rent faktisk ikke må luftes, at der er nogle, der ikke må komme frem? For hvis justitsministeren, hvad jeg tror, har ret i, at folk sagtens kan sortere på demokratisk vis, hvorfor så hindre nogen synspunkter i at komme frem?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til det første, at vi selvfølgelig kan tage det under udvalgsbehandlingen, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at straffeloven i dag allerede yder en særlig beskyttelse af personer, som har et særligt politisk hverv. Men vi kan selvfølgelig drøfte videre under udvalgsbehandlingen, hvorvidt hr. Morten Messerschmidt mener, at den beskyttelse er tilstrækkelig.

Når det gælder spørgsmålene omkring straffelovens racismeparagraf, vil jeg sige, at jeg er en stor tilhænger af den, for jeg tror, at alle mennesker, som deltager i den offentlige debat, sagtens kan finde ud af at holde sig inden for de rammer, som straffelovens § 266 b stiller op. Nu skal jeg jo være forsigtig med, hvilke ord jeg bruger, men jeg tror, at det burde være muligt for alle mennesker, der forstår at tænke sig om, inden de formulerer sig, at deltage i den offentlige debat og stadig væk holde sig på den rigtige side af lovens rammer.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Problemet er jo netop, at justitsministeren dermed ønsker at lægge rammer for holdningerne. Jeg forstår ikke, hvordan det kan hænge sam-